

DROGA DO PRZEMIANY MAŁŻEŃSTWA

Przystanek

BŁOGOSŁAWIENSTWA

TYDZIEŃ I-II

Materiały studyjne

Opracowała
Jolanta Prokopiuk

Wydanie 2 poprawione
październik 2007

TYDZIEŃ I

**BÓG ŹRÓDŁEM
BŁOGOSŁAWIEŃSTW**

Błogosławieństwa to temat mało znaczący we współczesnym świecie. Natomiast dla autora Księgi Powtórzonego Prawa to temat życia lub śmierci. *Patrz! Kładę dziś przed tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście. Biorę dziś przeciwko wam na świadków niebo i ziemię, kładę przed wami życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Wybierajcie więc życie, abyście żyli wy i wasze potomstwo*¹. Znaczenie błogosławieństwa biblijnego jest znacznie bogatsze niż ukazywała to żywa tradycja chrześcijańska sprowadzając je do łaski i dziękczynienia. Ostatni widzialny gest Chrystusa na ziemi i znak, który zostawił swojemu Kościołowi to właśnie błogosławieństwo². Gest ten utrwaliła sztuka chrześcijańskiego Bizancjum oraz architektura katedr. Bogactwo błogosławieństwa biblijnego oznacza nic innego jak **niezwykłą Bożą hojność oraz religijny sens podziwu ludzkiego, wywołanego tą hojnością**.

Błogosławieństwo jest **darem**, który dotyczy samego życia i jego tajemnicy. Błogosławieństwo jest w **takim samym stopniu słowem, co i darem**, o tyle **ślawieniem, co i dobrem**. Dobro, które przynosi, nie jest konkretnym przedmiotem lub określonym darem materialnym.

To czego błogosławieństwo udziela, nie znajduje się w sferze posiadania, lecz w sferze istnienia i jest wyrazem nie działania człowieka, ale stwórczej mocy Boga³.

Słownictwo błogosławieństwa

W języku hebrajskim tylko jeden rdzeń słowotwórczy służy do określenia wszystkich form błogosławieństwa na wszystkich jego płaszczyznach: *brk*. Błogosławieństwo jest darem komuś ofiarowanym (rzeczownik *beraka*). Jest także akcją ofiarowania daru (czasownik *barek*) oraz jego określeniem (przymiotnik *baruk*).

Bóg stwarza cały wszechświat, ale także samego człowieka swoim Słowem. Dla Boga mówić oznacza jednocześnie działać. Każde słowo w Bożych ustach jest tak głębokie i precyzyjne, że nie potrzebuje poprawki. We współczesnym świecie słowo, a zarazem z nim związane błogosławieństwo straciło znaczenie. Wielość wypowiedzianych słów oraz słów wypowiedzianych bez pokrycia stępiły naszą wrażliwość również na Słowo Boże.

¹ Pwt 30, 15. 19.

² Łk 24, 50n.

³ X. Leon-Dufour (red.), *Słownik Teologii Biblijnej*, hasło błogosławieństwo, s. 79.

Dla Boga udzielanie błogosławieństwa to udzielanie swojego życia, które jest przyczyną sprawczą wszelkiego życia.

Błogosławić oznacza przekazywać dar Boży

Czasownik *barek* – **błogosławić** posiada bardzo szeroką skalę znaczeń. Tym, który błogosławi jest najczęściej Bóg, a Jego błogosławieństwo zawsze tryska życiem. Tylko istoty żywe mogą odbierać błogosławieństwo. Przedmioty martwe przeznaczone do służby Bożej, są uświęcone obecnością Boga, ale nigdy nie stanowią przedmiotu błogosławieństwa. Zaraz po Bogu źródłem życia jest ojciec rodziny. Do niego również należy udzielanie błogosławieństwa. Bardziej niż jakiegokolwiek inne, skuteczne jest błogosławieństwo ojcowskie, podobnie jak straszne jest przekleństwo rzucone przez ojca. *Czynem i słowem czcij ojca swego, aby spoczęło na tobie jego błogosławieństwo. Albowiem błogosławieństwo ojca podpira domy dzieci, a przekleństwo matki wywraca fundamenty*⁴.

Błogosławić – to znaczy przekazywać dar Boży

Autor Księgi Liczb ukazuje owo przekazywanie daru w postaci błogosławieństwa: *Niech cię Pan błogosławi i strzeże. Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swą łaską. Niech zwróci ku tobie oblicze swoje i niech cię obdarzy pokojem. Tak będą wzywać imienia mojego nad Izraelem, a Ja im będę błogosławił*⁵. Dlatego też błogosławieństwa można dziedziczyć⁶.

Dopiero w tej perspektywie zrozumiała jest walka Jakuba z aniołem. Walka ta przypomina zapasy. Autor Księgi Rodzaju mówi aż dwukrotnie o zmaganiu się. Widać wyraźnie, że Jakub nie jest ułomkiem, a po drugie jest zaprawiony w walce. Przeciwnik musi zastosować wybieg w postaci bolesnego naruszenia stawu biodrowego, ponieważ nie mógł pokonać go w Bożych zapasach. Istotny jest fakt, iż Jakub przystępując do walki jest złodziejem i oszustem. Walka z Jakubem jest interwencją Bożą w jego życie. Bóg pragnie realizować w jego życiu obietnice złożoną Abrahamowi i Izaakowi, czyli jego ojcu i dziadkowi. Jakub zagubił się w swoim życiu i Bóg pragnie przyjść mu z pomocą. Rozpoczyna od zmiany jego imienia, czyli od zmiany jego tożsamości. Otrzymuje nowe imię Izrael, które oznacza, iż Bóg będzie walczył za Izraela. Dotychczas to on walczył z wszystkimi.

Wydaje się także, iż Jakub ma głęboką świadomość wagi tego spotkania.

Jakub walcząc z aniołem domaga się błogosławieństwa, ponieważ ono oznacza dla niego nowe życie. Włożył wiele energii oraz trudu, ale najpierw musiał być wewnętrznie przekonany o sensie owego zmagania z aniołem. Z tą nową

⁴ Syr 3, 8-9.

⁵ Lb 6, 24-27.

⁶ X. Leon-Dufour, *Słownik Nowego Testamentu*, hasło błogosławić, s. 165.

tożsamością i powołaniem powraca do swojej rodziny oraz na spotkanie ze swoim bratem Eżawem.

Na błogosławieństwo Boże człowiek odpowiada dziękczynieniem. Człowiek, który błogosławi Bogu, odnosi błogosławieństwo do jego właściwego źródła.

Królestwo Boże w Chrystusie pełnią błogosławieństwa

Posiąść błogosławieństwo to według Nowego Testamentu uczestniczyć w dobrach nadprzyrodzonych, które niesie z sobą Królestwo Boże i udział w nim poprzez związanie z osobą Chrystusa. *Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa; On nappełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich – w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa*⁷. Choć dobra przyobiecane błogosławionym mają zazwyczaj charakter przyszły, eschatologiczny i w przeciwieństwie do Starego Testamentu, duchowy, to jednak w ich świetle wszystkie wartości doczesne nabierają również pełniejszego znaczenia⁸. Cały Nowy Testament nie jest niczym innym jak błogosławieństwem doskonałym, otrzymanym od Boga i do Niego odesłanym. W Ewangeliach jest tylko jedno błogosławieństwo odnoszące się do Jezusa. Jest to krzyk tłumu podczas wjazdu Jezusa do Jerozolimy w przeddzień Jego męki: *Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie*⁹. Ale mimo to nikt nigdy nie stanowił tak doskonałego obrazu istoty błogosławionej jak Jezus, w którym Bóg się objawia. Pominąwszy Niedzielę Palmową, Jezus sam nigdy nie jest wprost przedmiotem błogosławieństw.

Eucharystia absolutnym wypełnieniem błogosławieństwa

Opowiadania dotyczące Eucharystii są powiązane ściśle z błogosławieństwem i z dziękczynieniem. W tym powiązaniu błogosławieństwo przedstawia aspekt obrzędowo widzialny: czynność i słowa, a dziękczynienie wyraża treść czynności i słów. Ze wszystkich czynów, których Jezus miał możliwość dokonać za życia, ten jeden przetrwał do naszych czasów, a to dlatego, że jest on równocześnie obrzędem Nowego Przymierza¹⁰. Błogosławieństwo znajduje w Eucharystii swoje absolutne spełnienie. Jest to dar przedstawiany za pomocą słowa, które powoduje natychmiastowe skutki.

⁷ Ef 1, 3-5a.

⁸ *Encyklopedia Katolicka*. Tom II, hasło błogosławieństwo, s. 683.

⁹ Mt 21, 9.

¹⁰ Łk 22, 20.

Eucharystia jest najwspanialszym darem, jaki złożył Ojciec swoim dzieciom, cała pełnia Jego łaskowości. Jest to dar płodności, tajemnica życia i jedności¹¹.

Duch Święty błogosławieństwem Ojca

Błogosławieństwo w swojej istocie jest zawsze darem, przyjętym i przyswojonym, darem w pełnym znaczeniu tego słowa, jest życiem, jest Duchem Świętym.

Błogosławieństwo Boga w pełnym znaczeniu – to Duch Święty.

Otóż ten dar Boży, którym jest Bóg sam, ma wszelkie znamiona błogosławieństwa. Główne tematy występujące w błogosławieństwach, jak woda, która odradza, narodziny i odnowa, życie i płodność, pełnia, pokój, radość i wspólnota serc – wszystko to są również owoce Ducha Świętego¹².

¹¹ X. Leon–Dufour (red.), *Słownik Teologii Biblijnej*, hasło błogosławieństwo, s. 84-85.

¹² X. Leon–Dufour (red.), *Słownik Teologii Biblijnej*, hasło błogosławieństwo, s. 84-85.

Pierwszy dzień**BÓG ŹRÓDŁEM BŁOGOSŁAWIEŃSTWA**

Od początku w całą strukturę bytu oraz istnienia wpisana zostaje rzeczywistość Jego daru. Stworzyć – to znaczy: obdarować (obdarować nade wszystko istnieniem). Ten zaś, kto obdarowuje – miłuje. Daje temu wyraz autor Księgi Mądrości, gdy woła: „Miłujesz [...] wszystkie stworzenia, niczym się nie brzydzisz, co uczyniłeś, bo gdybyś miał coś w nienawiści, nie byłbyś tego uczynił” (11, 24); i dodaje: „Oszczędzasz wszystko, bo to wszystko Twoje, Panie, miłośniku życia” (11, 26).

Jan Paweł II, *Katechezy. Bóg Ojciec*, nr 47.2

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do doświadczenia, że tylko Bóg w Jezusie Chrystusie jest źródłem życia (błogosławieństwa).

Niech cię Pan błogosławi i strzeże. Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą,
niech cię obdarzy swą łaską.

Lb 6, 24-25

B. Studium Biblii

Przeczytaj Pwt 30, 15-20.

I. WIDZIEĆ

1. Bóg stawia przed człowiekiem wybór między błogosławieństwem i przekleństwem. Jak należy rozumieć to błogosławieństwo?

.....
.....
.....

2. Bóg daje do wyboru dwie drogi życia i śmierci. Śmierć nazywa przekleństwem. Co jest przyczyną śmierci w życiu człowieka?

.....
.....
.....

II. OSĄDZIĆ

1. Błogosławieństwo dla człowieka jest związane z przyłgnięciem do Boga i Jego Słowa. Czy w twoim życiu pogłębia się spotkanie z Bogiem i Jego Słowem? Jakie są tego przejawy?

.....

.....

.....

2. Świat współczesny nie sprzyja przyłgnięciu do Boga. W jakich dziedzinach twojego życia bardziej upodabniasz się do świata?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim myśleniu i sercu, aby z każdym dniem pogłębiała się twoja miłość do Boga Żywego?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Ps 1.

Bóg zostawia w życiu człowieka wybór między dwoma drogami życia i śmierci. Czy jesteście osobami, którzy mają upodobanie w Prawie Pana i rozmyślają nad nim dniem i nocą? Co wam w tym przeszkadza?

Rodzicielstwo jest zadaniem natury duchowej – nie tylko fizycznej. Przebiega przez nie zawsze genealogia osoby, która ma swój odwieczny początek w Bogu, i która do Boga także ma prowadzić. [...] Dobro jest sobą wówczas, gdy się je tworzy i dzieli z innymi: „do natury dobra należy upowszechnianie się”. Im dobro jest bardziej wspólne, tym jest też bardziej własne: moje – twoje – nasze. Taka jest wewnętrzna logika bytowania w dobru, bytowania w prawdzie i miłości, do której powołany został człowiek.

Jan Paweł II, *List do Rodzin*. 1994, nr 10

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do błogosławieństwa.

Nie oddawajcie złem za zło ani złościami za złościami! Przeciwnie zaś, błogosławcie! Do tego bowiem jesteście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo.

1 P 3, 9

B. Studium Biblii

Przeczytaj Rdz 12, 1-7.

I. WIDZIEĆ

1. Błogosławieństwo w życiu Abrama związane jest z jego posłuszeństwem. W czym się wyrażało posłuszeństwo Abrama?

.....

.....

.....

2. *I nie okazał wahania ani niedowierzania co do obietnicy Bożej, ale się wzmocnił w wierze. Oddał przez to chwałę Bogu (Rz 4, 20).* Co w życiu Abrahama sprawiło, że przez niego będą otrzymywały błogosławieństwo ludy całej ziemi?

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Abraham słyszał głos Boży w swoim sercu i był mu posłuszny. Nie ma posłuszeństwa Bogu bez słyszenia Jego głosu. Czy słyszysz głos Boży w swoim sercu? Czy potrafisz realizować Jego wezwanie? Co ostatnio było takim wezwaniem?

.....

.....

2. Wiara Abrahama jest źródłem błogosławieństwa dla innych. Czy twoja wiara wzrasta? Czy możesz powiedzieć za świętym Pawłem: *uwierzył nadziei wbrew nadziei?*

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś stał się źródłem błogosławieństwa dla innych?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Rdz 14, 17-20.

Jak często gości błogosławieństwo na waszych ustach?

Trzeci dzień**BŁOGOSŁAWIENIE BOGA
ODPOWIEDZIĄ NA JEGO HOJNOŚĆ**

Objawienie mądrości i miłości Boga jest pierwszorzędnym i nadrzędnym celem stworzenia. W nim zawiera się równocześnie tajemnica chwały Boga, według słów Pisma Świętego: „Wszystkie Pańskie dzieła, błogosławcie Pana” (Dn 3, 57). Poprzez tajemnicę chwały wszystkie stworzenia osiągają swój transcendentny sens: niejako „przekraczają” same siebie w kierunku Tego, w którym znajdują swój początek [...] a także swój kres.

Jan Paweł II, *Katechezy. Bóg Ojciec*, nr 48.9

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do błogosławienia Boga samego tak jak to czynili młodzieńcy w piecu ognistym.

Błogosławiony jesteś, Panie Boże naszych ojców – pełen chwały i wywyższony na wieki. Błogosławione niech będzie Twoje imię pełne chwały i świętości – chwalebne i wywyższone na wieki.

Dn 3, 5

B. Studium Biblii

Przeczytaj Dn 3, 46-90.

I. WIDZIEĆ

1. Trzej młodzieńcy Szadrak, Meszak i Abed-Nego doświadczyli mocy Bożej. W czym się wyrażała owa moc?

.....

.....

.....

2. Pieśń trzech młodzieńców jest pewnym wzorem błogosławienia Bogu. Jakie elementy błogosławienia Boga można zauważyć w kantyku młodzieńców?

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Szadrak, Meszak i Abed-Nego doświadczyli, że Jahwe jest władcą absolutnym, mającym wpływ na każdą decyzję i każde stworzenie. Czy doświadczasz mocy Bożej w swoim życiu? W czym się ona wyraża?

.....

.....

.....

2. Bóg jest tak wielki, a przede wszystkim tak dobry, że całe stworzenie na swój sposób uczestniczy w błogosławieniu Boga. Czy błogosławisz Boga? W jaki sposób się to wyraża? Czy dostrzegasz Jego dobrodziejstwa?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś dostrzegł działanie Boże w swoim życiu na każdym etapie swojego życia?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Ps 132.

Skoncentrujcie waszą modlitwę małżeńską na błogosławieniu Boga w waszym małżeństwie, ponieważ jest to szczególny czas celebrowania sakramentu małżeństwa.

Czwarty dzień**KRÓLESTWO BOŻE W CHRYSZTUSIE
PEŁNIĄ BŁOGOSŁAWIEŃSTWA**

Zbawienie polega na uwierzeniu i przyjęciu tajemnicy Ojca i Jego miłości, ukazanej i darowanej w Jezusie za pośrednictwem Ducha. W ten sposób wypełnia się Królestwo Boże, przygotowane już przez Stare Przymierze, ziszczone przez Chrystusa i w Chrystusie, głoszone wszystkim narodom przez Kościół, który działa i modli się, by się urzeczywistniło w sposób doskonały i ostateczny.

Jan Paweł II, *Redemptoris missio*, nr 12

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia w pełni Królestwa Bożego, które objawiło się w Jezusie Chrystusie jako pełnia błogosławieństwa.

On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich – w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Ef 1, 3b-4a

B. Studium Biblii

Przeczytaj Ef 1, 3-14.

I. WIDZIEĆ

1. Królestwo Boże, które rozpoczyna się wraz z Jezusem Chrystusem oznacza pełnię błogosławieństwa. Jak rozumie ową pełnię święty Paweł?

.....

.....

.....

2. Opisz rolę Jezusa w błogosławieństwie Królestwa Bożego.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Źródłem błogosławieństwa jest osoba Jezusa Chrystusa. Czy doświadczasz wybrania oraz miłości w Jezusie jako źródło twojego życia (błogosławieństwa)? W czym się ono przejawia?

.....

.....

.....

2. Życie rozumiane jako błogosławieństwo w Królestwie Bożym oznacza także poznanie woli Ojca niebieskiego. Czy wola Boża jest dla twojego życia źródłem błogosławieństwa? Czy wkładasz swój wysiłek w szukanie i pełnienie woli Bożej w twoim życiu?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim myśleniu i sercu, abyś doświadczał pełni błogosławieństwa Królestwa Bożego?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Rz 14, 17.

Czy doświadczacie w swoim małżeństwie królestwa Bożego jako sprawiedliwości, pokoju i radości w Duchu Świętym?

Piąty dzień**EUCHARYSTIA ABSOLUTNYM WYPEŁNIENIEM
BŁOGOSŁAWIEŃSTWA**

Jezus wszedł w całe to dziedzictwo, znamienne dla Starego Testamentu, uwypuklając w tym nurcie błogosławienie–wyznawanie–wysławianie, wymiar dziękczynienia. Dlatego można powiedzieć, że szczytowym momentem owej tradycji biblijnej stała się Ostatnia Wieczerza, gdy Jezus ustanawia Sakrament Ciała i Krwi w przeddzień wydania tego Ciała i Krwi w ofierze Krzyża. [...] Dziękczynienie przywraca człowiekowi świadomość obdarowania przez Boga „od początku” i zarazem wyraża gotowość odpowiedzenia na dar: gotowość oddania Bogu w sercu wszystkiego i siebie samych: bo wszystko w Nim ma swój początek i źródło.

Jan Paweł II, *Katechezy. Jezus Chrystus*, nr 33.6,8

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do doświadczenia, iż Eucharystia jest miejscem wypełnieniem wszelkiego błogosławieństwa.

A gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im mówiąc: „Bierzcie, to jest Ciało moje”.

Mk 14, 22

B. Studium Biblii

Przeczytaj J 13, 1-17.

I. WIDZIEĆ

1. Jan apostoł nie przytacza słów konsekracji ustanowienia Eucharystii, lecz ukazuje wymiar mistyczny Wieczerzy Pańskiej. Co należy do istoty owego wymiaru w rozumieniu św. Jana?

.....

.....

.....

2. Jan apostoł ukazuje Eucharystię jako miejsce posługi Jezusa i związanego z tym błogosławieństwa (życia). Na czym polega posługa Jezusa wobec apostołów?

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Eucharystia stanowi absolutne wypełnienie błogosławieństwa, ponieważ Jezus przez swoją posługę uzdalnia nas do przyjmowania pełni błogosławieństwa. Czy pozwalasz Jezusowi do usługiwania sobie i przyjmowania błogosławieństwa (życia) na nadchodzący czas twojego życia (dzień, tydzień)?

.....
.....

2. Jezus obmywa nogi uczniom. Oczyszcza ich, aby byli zdolni do przebywania z Bogiem żywym. Czy pozwalasz się Jezusowi oczyszczać nawet jeżeli będzie to bolało?

.....
.....
.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś pragnął przyjmować posługę Jezusa w czasie Eucharystii, abyś był wrażliwy na ową posługę?

.....
.....
.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się J 15, 1-3.

Jezus w Eucharystii oczyszcza nas przez swoje Słowo. To pewna czynność „higieniczna”, aby być czystym. Czy akceptujecie w waszym małżeństwie proces oczyszczenia, który daje życie?

Duch Święty jest nie tylko darem dla Osoby (dla Osoby Mesjasza), ale jest Osobą–Darem. Jezus zapowiada Jego przyjście jako „innego Pocieszyciela”, który będąc Duchem Prawdy, doprowadzi Apostołów i Kościół „do całej prawdy”. Dokona się to na mocy szczególnej komunii pomiędzy Nim a Chrystusem: „z mojego weźmie i wam objawi”. Komunia ta ma swoje ostateczne źródło w Ojcu.

Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*, nr 22

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjmowania Go jako daru Ojca i Syna.

Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze – Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna.

J 14, 16-17a

B. Studium Biblii

Przeczytaj J 4, 1-24.

I. WIDZIEĆ

1. Woda w klimacie Palestyny jest szczególnie doświadczana jako źródło życia z powodu jej braku. Jaki naturalny obraz związany z brakiem wody przywołuje Jezus w rozmowie z Samarytanką?

.....

.....

.....

2. Jezus wychodząc od obrazu i potrzeb naturalnych przechodzi do pragnień jej serca. Ukazuje jej czym jest spełnienie miłości, której pragnie. Opisz wodę żywą, do której nawiązuje Jezus w rozmowie z Samarytanką.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Potrzeby naturalne są znakiem naszych potrzeb i pragnień wewnętrznych. W jakich potrzebach naturalnych wyrażasz swoje potrzeby wewnętrzne? Proś Ducha Świętego o światło!

.....

.....

.....

2. Woda żywa, o której mówi Jezus jest zapowiedzią Ducha Świętego. On jest źródłem wszelkiego życia. Czy doświadczasz obecności Ducha Świętego w swoim życiu, także przez pragnienia? W czym się to przejawia?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś prosił wytrwale i każdego dnia Jezusa o strumienie wody żywej?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się J 7, 37-39.

Czy jesteście spragnieni jako małżeństwo wody żywej, o której mówi Jezus? W jaki sposób się to wyraża?

TYDZIEŃ II

LUDZIE BŁOGOSŁAWIEŃSTW

Drugi tydzień rozpoczyna cykl związany z ośmioma błogosławieństwami zrealizowanymi w życiu konkretnych ludzi zarówno postaciami Nowego jak i Starego Testamentu. Aby błogosławieństwa mogły objawić się życiu konkretnego człowieka konieczna jest wiara. W pierwszym dniu związanym z ludźmi błogosławieństw ukazane będzie błogosławieństwo wierzących. Dwie postacie zarówno Starego jak i Nowego Testamentu są wzorem postawy zawierzenia. Ich wiara jest początkiem obu testamentów. Jak wiara Abrahama stanowi początek Starego Przymierza, tak wiara Maryi daje początek Przymierzowi Nowemu.

Uwierzyć – to znaczy „powierzyć siebie” samej istotnej prawdzie słów Boga żywego, znając i uznając z pokorą, „jak niezbadane są Jego wyroki i niezgłębione Jego drogi”¹³.

Obie osoby, zarówno Abraham jak i Maryja, są ludźmi wiary, o której św. Paweł pisał: *On to wbrew nadziei uwierzył nadziei, że stanie się ojcem wielu narodów. I nie zachwiał się w wierze, choć stwierdził, że ciało jego jest obumarłe – miał już prawie sto lat – i że obumarłe jest łono Sary. I nie okazał wahania ani niedowierzania co do obietnicy Bożej, ale się wzmocnił w wierze¹⁴.* Dla Maryi był to moment stania pod krzyżem i bycia świadkiem śmierci ukochanego Syna. W tajemnicy zwiastowania usłyszała obietnicę Bożą: *Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca¹⁵.* Wydawałoby się po ludzku, że obietnica Boża w tej sytuacji jest bez pokrycia.

Listę błogosławieństw Jezusa z kazania na Górze rozpoczyna **błogosławieństwo ubogich w duchu**¹⁶. W Starym Testamencie ubodzy Pana nazywani byli *anawim*, należeli do grupy ludzi ubogich materialnie. Mesjasz przyszedł do ubogich i sam był ubogim. „Ubodzy duchem” są spadkobiercami *anawim*. Ewangelie kładą mocny nacisk na aspekt duchowy ubóstwa¹⁷. Postawę ubóstwa wewnętrznego charakteryzuje Mateusz ewangelista w Kazaniu na Górze kiedy wspomina o zbytich troskach. *Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się zbyttnio o swoje życie, o to, co macie jeść i pić, ani o swoje ciało, czym macie się przyodziać¹⁸.*

Można byłoby powiedzieć, że ubóstwo duchowe związane jest z obojętnością. Święty Ignacy z Loyoli w fundamencie ćwiczeń ową obojętność tak rozumie: *Człowiek po to jest stworzony, aby Boga, Pana naszego, chwalił, czcił i Jemu służył, a przez to zbawił duszę swoją. Inne zaś rzeczy na obliczu ziemi są stworzone*

¹³ Jan Paweł II, *Redemptoris Mater*, nr 14.

¹⁴ Rz 4, 18-19.

¹⁵ Łk 1, 32-33.

¹⁶ Mt 5, 3.

¹⁷ X. Leon-Dufour (red.), *Słownik Teologii Biblijnej*, hasło ubóstwo, s. 1000-1001.

¹⁸ Mt 6, 25a.

dla człowieka i aby mu pomagały do osiągnięcia celu, dla którego jest on stworzony. Z tego wynika, że człowiek ma korzystać z nich w całej tej mierze, w jakiej mu one pomagają do jego celu, a znów w całej tej mierze winien się od nich uwalniać, w jakiej mu są przeszkodą do tegoż celu. I dlatego trzeba nam się stać ludźmi obojętnymi (nie robiącymi różnicy) w stosunku do wszystkich rzeczy stworzonych¹⁹.

Osób ubogich w duchu jest wiele na kartach Biblii. Są to osoby ubogie materialnie, ale także bogate. Kluczem ich wolności jest osoba Boga żywego. Dla Zacheusza przełożonego celników jest to osoba Jezusa Chrystusa. Ewangelista Łukasz nadmienia, iż Zacheusz jest bardzo bogaty. Posiadane dobra materialne nie zaspokajają jego serca. Ma potrzebę szukania. *Chciał on koniecznie zobaczyć Jezusa, kto to jest, ale nie mógł z powodu tłumu, gdyż był niskiego wzrostu²⁰.* Jego determinacja jest tak wielka, że nie boi się krytyki i śmieszności, aby spotkać Jezusa. Wchodzi na sykomorę, czyli dzikie drzewo figowe, aby ujrzeć Jezusa ponad tłumem. Włącza w to szukanie swoją inteligencję, ponieważ wybiera prawdopodobną drogę wędrowania Jezusa przez Jerycho. Jezus nie pozostaje dłużny Zacheuszowi i można powiedzieć, że wprasza się do jego domu. *Zacheuszu, zejdz prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu. Zszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany²¹.* To spotkanie z Jezusem rozszerza jego serce i sprawia, że staje się wolny od swojego majątku: *Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogo w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnice. Na to Jezus rzekł do niego: Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama²².*

Błogosławieni, którzy się smuca²³. Smutek, który jest z Boga prowadzi ku nawróceniu. Święty Paweł tak o tym nauczał: *Zasmuciliście się bowiem po Bożemu, tak iż nie ponieśliście przez nas żadnej szkody. Bo smutek, który jest z Boga, dokonuje nawrócenia ku zbawieniu, którego się potem nie żałuje, smutek zaś z tego świata sprawia śmierć. To bowiem, że zasmuciliście się po Bożemu – jakąż wzbudziło w was gorliwość, obronę, oburzenie, bojaźń, tęsknotę, zapal i potrzebę wymierzenia kary!²⁴* Taką postawę prezentuje nawrócona grzesznica z Ewangelii św. Łukasza. Kobieta płacząc i korząc się przed Jezusem ma odwagę uczynić swój wspaniałomyślny gest. Nie było ważne zdegustowanie, które odczuwał gospodarz domu. Jezus jednoznacznie chwali postawę owej nawróconej kobiety: *Odpuszczone są jej liczne grzechy, ponieważ bardzo umiłowała. A ten, komu mało się odpuszcza,*

¹⁹ Św. Ignacy Loyola, *Ćwiczenia duchowne*, 23.

²⁰ Łk 19, 3.

²¹ Łk 19, 5b-7.

²² Łk 19, 8-9.

²³ Mt 5, 4.

²⁴ 2 Kor 7, 9b-11.

*mało miłuje*²⁵. Inny wymiar tego błogosławieństwa widzimy w postawie Marii Magdaleny przy pustym grobie. Motorem szukania dla „apostołki apostołów”, bo tak ją nazywają ojcowie Kościoła, jest miłość do Jezusa. Posiada wspomnienia głębokich relacji z Jezusem i cudu jej nowej tożsamości. Marii Magdalenie nie wystarczył znak pustego grobu. Potrzebuje nawiązania głębokich relacji z ukochaną osobą, aby była spełniona i zaspokojona. Wystarczyło wypowiedzenie jej imienia przez Jezusa, aby się przebudziła.

Błogosławieni łagodni²⁶. Słowa „łagodny” lub „łagodność” pojawiają się ponad 20 razy w przekładach Pisma Świętego. W Księdze Przysłów znajdujemy dwa zaskakujące przykłady mocy, jaką może okazać łagodność: *język łagodny złamie kości*²⁷ i *odpowiedź łagodna uśmierza zapalczywość*²⁸. Łagodność jest obrazem mocy Bożej, która podporządkowuje sobie siły tego świata. Jakub apostoł nazywa ją mądrością zstępującą z góry, która jest *skłonna do zgody, ustępliwa, posłuszna, pełna miłosierdzia i dobrych owoców*²⁹. W Biblii delikatność łączy się z miłością i uprzejmością³⁰.

Paweł apostoł wymienił łagodność jako jeden z owoców Ducha³¹, ponieważ rozumiał, iż łagodność nie przychodzi w sposób naturalny chrześcijanom. Przedstawił ją za pomocą obrazu matki: *jak matka troskliwie opiekująca się swoimi dziećmi*³². Łagodność ewangeliczna nie jest jednakże łagodnością wypływającą z naiwności lub braku moralnych zasad³³.

Postacią, w życiu której realizuje się błogosławieństwo związane z łagodnością jest Mojżesz. Autor Księgi Liczb charakteryzuje postawę tego człowieka: *Mojżesz zaś był człowiekiem bardzo skromnym, najskromniejszym ze wszystkich ludzi jacy żyli na ziemi*³⁴.

Cnota cichości, a w innych tłumaczeniach łagodności wymaga dużego hartu ducha. Jest darem Ducha Świętego. Mojżesz jest milczący wobec oskarżeń rodzeństwa³⁵. *Miriam i Aaron mówili źle przeciw Mojżeszowi z powodu Kuszytki, którą wziął za żonę. Czyż Pan mówił z samym tylko Mojżeszem? Czy nie mówił również z nami?*³⁶ Łagodność Mojżesza musi wypływać z harmonii wewnętrznej,

²⁵ Łk 7, 47.

²⁶ Mt 5, 5.

²⁷ Prz 25, 15.

²⁸ Prz 15, 1.

²⁹ Jk 3, 17.

³⁰ 1 Tes 2, 7; 1 Tym 3, 3; Flp 4, 5; Kol 3, 12.

³¹ Ga 5, 23.

³² 1 Tes 2, 7.

³³ L. Ryken, J. C. Wilhoit, *Słownik symboliki biblijnej*, hasło łagodność, s. 473.

³⁴ Lb 12, 3.

³⁵ Lb 12, 1-16.

³⁶ Lb 12, 1-2.

którą nabył wraz z obcowaniem z Bogiem. *A Pan rozmawiał z Mojżeszem twarzą w twarz, jak się rozmawia z przyjacielem. Ilekroć Mojżesz wchodził przed oblicze Pana na rozmowę z Nim, zdejmował zasłonę aż do wyjścia. I wtedy to Izraelici mogli widzieć twarz Mojżesza, że promienieje skóra na twarzy Mojżesza*³⁷.

Łagodność jest mocno związana z pokojem wewnętrznym. Mojżeszowi nie zależy na ukaraniu rodzeństwa. Jest pierwszym, który się wstawia za Miriam. W społeczności, którą prowadził do ziemi obiecanej naturalne zapasy cierpliwości dawno by się wyczerpały, ponieważ był to lud o twardym karku i krótkiej pamięci³⁸. Był to człowiek kochający swój naród i broniący go przed zniszczeniem. *I rzekł Pan do Mojżesza: „Dokądże jeszcze ten lud będzie Mi uwłaczał? Dokądże wierzyć nie będzie mimo znaków, jakie pośród nich zdziałiałem. Zabiję ich zarazą i zupełnie wytracę, a ciebie uczynię ojcem innego narodu, który będzie większy i silniejszy niż oni”*. Mojżesz rzekł jednak do Pana: *„Gdy więc ten naród wybijesz do ostatniego męża, narody, które o tym posłyszają, powiedzą o Tobie: Pan nie mógł sprawić, by ten naród wszedł do kraju, który poprzysiągł, i dlatego ich wytracił na pustyni. Niech się okaże, Panie, cała twoja moc, jak przyobiecałeś mówiąc: Pan cierpliwy, bogaty w życzliwość, przebacza niegodziwość i grzech, lecz nie pozostawia go bez ukarania, tylko karze grzechy ojców na synach do trzeciego, a nawet czwartego pokolenia”*³⁹.

Błogosławieni, którzy łakną sprawiedliwości⁴⁰. Prawdziwa radość obejmuje sprawiedliwość królestwa Bożego, o którym św. Paweł mówi, że jest sprawiedliwością, pokojem i radością w Duchu Świętym (por. Rz 14, 17). Mowa tu o sprawiedliwości ewangelicznej, której istotą jest życie zgodne z wolą Bożą, posłuszeństwo Bożym prawom, osobista z Nim przyjaźń. Poza tą przyjaźnią nie ma prawdziwej radości⁴¹. Człowiekiem w pełni realizującym sprawiedliwość Królestwa był Paweł apostoł. Pasjonat Prawa żydowskiego: *obrzezany w ósmym dniu, z rodu Izraela, z pokolenia Beniamina, Hebrajczyk z Hebrajczyków, w stosunku do Prawa – faryzeusz, co do gorliwości – prześladowca Kościoła, co do sprawiedliwości legalnej – stałem się bez zarzutu*⁴². Wszystko zmienia się po spotkaniu z Jezusem zmartwychwstałym. Szaweł nie był osobą niewierzącą, lecz w pełni gorliwym Izraelitą. *Ale to wszystko, co było dla mnie zyskiem, ze względu na Chrystusa uznałem za stratę. I owszem, nawet wszystko uznaję za stratę ze względu*

³⁷ Wj 33, 11. 34, 34-35.

³⁸ por. Lb 14, 11-12; Wj 33, 5.

³⁹ Lb 14, 11-13a. 15-18.

⁴⁰ Mt 5, 6.

⁴¹ Jan Paweł II, *Katechezy. Duch Święty*, nr 80.3.

⁴² Flp 3, 5-6.

na najwyższą wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego. Dla Niego wyzułem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci, bylebym pozyskał Chrystusa⁴³.

Dla Jezusa i Jego królestwa doświadcza trudów, cierpienia i więzień: Hebrajczykami są? Ja także. Izraelitami są? Ja również. Potomstwem Abrahama? I ja. Są sługami Chrystusa? Zdobędę się na szaleństwo: Ja jeszcze bardziej! Bardziej przez trudy, bardziej przez więzienia; daleko bardziej przez chłosty, przez częste niebezpieczeństwa śmierci. Przez Żydów pięciokrotnie byłem bity po czterdzieści razy bez jednego. Trzy razy byłem sieczony różgami, raz kamienowany, trzy razy byłem rozbitkiem na morzu, przez dzień i noc przebywałem na głębinie morskiej⁴⁴.

Troska, która kieruje jego krokami związana jest z wiernością Jezusowi: Czyż nie wiecie, że gdy zawodnicy biegną na stadionie, wszyscy wprawdzie biegną, lecz jeden tylko otrzymuje nagrodę? Przeto tak biegnijcie, abyście ją otrzymali. Każdy, który staje do zapasów, wszystkiego sobie odmawia: oni, aby zdobyć przemijającą nagrodę, my zaś nieprzemijającą⁴⁵. Dla Pawła Apostoła realizowanie Królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, rozumianego jako osoba Jezusa Chrystusa to skarb znaleziony w ziemi. Wszystko inne wobec tego jest śmieciem.

⁴³ Flp 3, 7-8.

⁴⁴ 2 Kor 11, 22-25.

⁴⁵ 1 Kor 9, 24-25.

Wiara Maryi przyrównywana bywa do wiary Abrahama, którego Apostoł nazywa „ojcem naszej wiary”. W zbawczej ekonomii Objawienia Bożego wiara Abrahama stanowi początek Starego Przymierza; wiara Maryi przy zwiastowaniu daje początek Przymierzemu Nowemu. [...] Jednakże słowa Elżbiety: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła” odnoszą się nie tylko do tego szczególnego momentu, jakim było zwiastowanie. [...] Uwierzyć – to znaczy „powierzyć siebie” samej istotnej prawdzie słów Boga żywego, znając i uznając z pokorą, „jak niezbadane są Jego wyroki i niezgłębione Jego drogi”.

Jan Paweł II, *Redemptoris Mater*, nr 14

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię wiary, która jest źródłem życia dla ciebie i innych.

Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana.

Łk 1, 45

B. Studium Biblii

„Nowe macierzyństwo Maryi”, jest zrodzone przez wiarę, jest owocem „nowej” miłości, która ostatecznie dojrzała w Niej u stóp Krzyża, poprzez uczestnictwo w odkupieńczej miłości Syna. W ekonomii łaski, sprawowanej pod działaniem Ducha Świętego, zachodzi szczególna odpowiedniość pomiędzy momentem Wcielenia Słowa a momentem narodzin Kościoła. Osobą, która łączy te dwa momenty, jest Maryja: Maryja w Nazarecie – i – Maryja w wieczerniku Zielonych Świąt.

Jan Paweł II, *Redemptoris Mater*, nr 24

Przeczytaj J 19, 25-27.

I. WIDZIEĆ

1. Maryja stojąca pod krzyżem jest tą samą osobą, która usłyszała obietnicę Bożą o swoim Synu: *Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca* (Łk 1, 32-33). Jaką postawę przyjęła Maryja pod krzyżem swojego Syna?

2. Maryja pomimo śmierci swojego jedyne Syna nie została sama. Opisz scenę powierzenia Maryi swojemu uczniowi. Zwróć uwagę na słowa w tej scenie.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Logika Boża jest inna niż logika człowieka. Ukrzyżowanie Jezusa – po ludzku wydarzenie niszczące obietnicę Bożą – staje się źródłem jej spełnienia. Czy dostrzegasz w swoim życiu logikę Bożą? Przypomnij sobie konkretne sytuacje.

.....

.....

.....

2. Zawierzenie Maryi wbrew nadziei staje się źródłem jej duchowego owocowania. Czy akceptujesz w swoim życiu sytuacje trudne i bolesne? Czy stają się one w twoim życiu źródłem wzrostu w wierze?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś potrafił wierzyć wbrew wszelkiej nadziei?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Dz 1, 12-14.

Czy jako małżonkowie zapraszacie Maryję do swojego wieczernika? Czy dostrzegacie owoce Jej obecności w waszym małżeństwie?

Święty Franciszek Salezy mówi, że w naszym życiu zawsze zdarza się chwila, gdy Bóg zadaje pytanie, czy przedkładamy Jego wolę nad błogosławieństwa, jakie otrzymaliśmy od Niego. [...] Czy potrafimy okazać się ubogimi, jeżeli chodzi o Boże błogosławieństwa? Jeżeli tak, to jesteśmy zdolni oddać je Bogu i przyjąć Jego wolę niezależnie od tych błogosławieństw. Jeżeli, natomiast przywłaszczymy Boże błogosławieństwa, mogą one stać się przeszkodą i mogą sprawić, że staniemy się niezdolni do przyjęcia Woli Bożej. To przerażające, jak szybko stajemy się posiadaczami! Wobec tego zobaczycie, jak trudno być ubogim, ponieważ nasze prawa własności stale rosną, [...] musimy więc stosować „przycinanie” na wiosnę, w lecie, w jesieni, w zimie [...] i w każdym okresie naszego życia, [...] ponieważ „rosną” one bardzo szybko!

Św. Franciszek Salezy, w: Ralph Martin, *Kościół katolicki przy końcu wieku*, s. 121

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do stawania się ubogim w duchu.

Zacheuszu, zejdz prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu.

Łk 19, 5b

B. Studium Biblii

Przeczytaj Łk 19, 1-10.

I. WIDZIEĆ

1. Zacheusz jest człowiekiem bogatym, ale niespełnionym. Charakteryzuje go postawa szukania. W jaki sposób przejawia się u Zacheusza potrzeba szukania?

.....

.....

.....

2. Jezus jest mistrzem w dostrzeganiu serca człowieka i jego dobra. Co uczynił Jezus, aby wydobyć dobro drzemiące w celniku?

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Potrzeba szukania w życiu Zacheusza otwiera go na świat. Nie boi się opinii ludzkiej. Nie interesuje go co powiedzą ludzie, gdy go zobaczą na sykomorze. Czy nie uległeś stagnacji w swoim życiu (szeroko rozumianym – wewnętrznym, psychicznym, fizycznym)? Czy poczucie bezpieczeństwa, które osiągnąłeś nie usypia twojego przekraczania siebie?

.....

.....

.....

2. Zacheusz staje się ubogim w duchu wraz z hojną odpowiedzią na wpraszanie się Jezusa do jego domu. Połowę majątku oddał ubogim, bo od tej chwili jego życie i jego jakość, nie zależy od dóbr materialnych. Czy dajesz się wpraszać Jezusowi do twojego życia i problemów z nim związanych?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś zszedł z pośpiechem ze swojej sykomory i przyjął Jezusa rozradowany?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Łk 18, 18-23.

Co jest waszym bogactwem, które podobnie jak bogatemu młodzieńcowi nie pozwala podjąć wezwań stawianych przez Jezusa?

Jeśli Pan powołał ciebie z niebytu do istnienia, o wiele bardziej jest mocen poprawić ciebie, który istniejesz, ale jesteś osłabiony przez grzech i znalazłeś się w stanie nie odpowiadającym twojej naturze. Tego właśnie chce Pan, jeśli i ty chcesz. Nie ma takiego występku, którego by nie mogły zmazać zbawcze łzy żalu. [...] Wszak mamy Pana, który nie czuje nienawiści do ludzi, przeciwnie, kocha nasze dusze. Posiadamy Władcę, który za nas oddał życie – Zbawiciela Chrystusa, doskonałego lekarza dusz i ciała, który jest ponad wszelką chorobą i wszelką niemoc nieuleczalną przez ludzi, a przewyższa wszystko i pokonuje wszelką siłę zła.

Nil z Ancyry, w: *Karmię was tym, czym sam żyję. Komentarze patrystyczne. Ewangelie niedzielne, rok C, XI niedziela zwykła*, s. 195-196

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do płaczu nad swoim grzechem i jego skutkami.

Twoja wiara cię ocaliła, idź w pokoju!

Łk 7, 50

B. Studium Biblii

Przeczytaj Łk 7, 36-50.

I. WIDZIEĆ

1. Grzesznikami w czasach Jezusa określano nierządnicę, złodziei lub inne osoby, które były znane ze swej złej reputacji. Najprawdopodobniej owa grzesznica była prostytutką. Musiała także spotkać Jezusa przed ucztą w domu Szymona faryzeusza. Opisz zachowanie owej skruszonyj kobiety.

2. Jezus zna doskonale serca i myśli ludzi. Jaka jest odpowiedź Jezusa na zachowanie bohaterów tego fragmentu Ewangelii?

II. OSĄDZIĆ

1. Nawrócona kobieta lekkich obyczajów musiała głęboko doświadczyć zarówno grzechu jak i akceptacji swojej osoby. Czy twoja skrucha rodzi ubolewanie i płacz związany z poznaniem swojego grzechu?

.....

.....

.....

2. Nawrócenie owej kobiety rodzi hojność i wielkoduszność wobec Jezusa. Czy twoje nawracanie się rodzi także taką postawę wobec Jezusa w twoim życiu?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby płacz w twoim życiu był konsekwencją nawracania się, które rodzi życie?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Ps 126.

Czy doświadczacie smutku i płaczu w waszym małżeństwie ku głębokiemu nawróceniu?

Czwarty dzień**BŁOGOSŁAWIENI, KTÓRZY SIĘ SMUCA –
PŁACZ MARIII MAGDALENY**

„Maria natomiast stała przed grobem płacząc”. Z tego widać, jak wielką miłością paliło serce Marii, skoro nawet po odejściu uczniów nie odstępowała od grobu Pana. [...] Szukała i nie znalazła. Szukała dalej wytrwale i znalazła; tęsknota rosła w miarę upływu czasu, kiedy zaś stała się wielką, osiągnęła cel swoich pragnień. Święta bowiem tęsknota rośnie, gdy nie znajduje przedmiotu swych pragnień. Gdy zaś czekanie usuwa tęsknotę, oznacza to, iż nie była to prawdziwa tęsknota. Taką właśnie prawdziwą tęsknotę przeżywał każdy, kto zdobył prawdę.

Św. Grzegorz Wielki, *Homilia*, w: *Liturgia godzin. Wspomnienie św. Marii Magdaleny*, 22 lipca, t. III, s. 1335

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do szukania Pana jak to czyniła Maria Magdalena.

Niewiasto, czemu płaczesz?

J 20, 13a

B. Studium Biblii

Przeczytaj J 20, 11-18.

I. WIDZIEĆ

1. Marii Magdalenie nie wystarczył znak pustego grobu. Kobieta, aby była spełniona, potrzebuje nawiązania głębokiej relacji z ukochaną osobą. Opisz zachowanie Marii Magdaleny przy pustym grobie.

.....

.....

.....

2. Jezus odpowiada na jej miłość i szukanie. Jak zachowuje się Jezus wobec Marii Magdaleny?

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Motorem szukania dla Marii Magdaleny jest miłość do Jezusa. Jej głębokie relacje z okresu ziemskiego Jezusa. Czy twoja miłość pozwala ci wytrwale szukać i nie zamyka cię na innych?

.....

.....

.....

2. *I Ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka znajduje; a kołaczącemu otworzą* (Łk 11, 9-10). Czy wiesz o co masz prosić? Czy wiesz czego masz szukać? Czy wiesz w jakie drzwi masz kołatać?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby twój płacz wyrażał głęboką tęsknotę za Jezusem?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Ps 130.

Czy wołacie do Pana z głębokości waszych serc w sprawach, które was przerastają? Nazwijcie owe problemy.

Owa „cichość i pokora serca”, żadną miarą nie oznacza słabości. Wręcz przeciwnie, Jezus jest wymagający. Ewangelia jest wymagająca: Czyż nie mówi: „Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien”? Radykalność tego wezwania nie wynika ze specyfiki języka Ewangelii, ale z konkretnych wymagań przyłgnięcia do Chrystusa. Jezus ma świadomość, że Jego wymagania sięgają daleko i dlatego nie zawaha się powiedzieć: „Nie sądźcie, że przyszedłem pokój przynieść na ziemię. Nie przyszedłem przynieść pokoju, ale miecz” (Mt 10, 34). Używając tych mocnych słów Jezus mówi, że Ewangelia jest także źródłem „zaniepokojenia” dla człowieka. A wymagać, to znaczy zarazem niepokoić sumienia, nie dopuszczać do fałszywego „pokoju”, w którym sumienie staje się niewrażliwe i właściwie umiera.

Jan Paweł II, *Katechezy. Jezus Chrystus*, nr 66.6

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do cichości wypływającej z harmonii wewnętrznej.

Mojżesz zaś był człowiekiem bardzo skromnym, najskromniejszym ze wszystkich ludzi, jacy żyli na ziemi. Lb 12, 3

B. Studium Biblii

Przeczytaj Lb 12, 1-16.

I. WIDZIEĆ

1. Cnota cichości, a w innych tłumaczeniach łagodności wymaga dużego hartu ducha. Jest darem Ducha Świętego. Księga Liczb nazywa Mojżesza najskromniejszym człowiekiem na ziemi. Jakie są przyczyny takiej postawy w życiu Mojżesza? Zwróć uwagę na wersety 7-8. 13.

.....

.....

.....

2. Miriam i Aaron są rodzeństwem Mojżesza i równocześnie najbliższymi jego współpracownikami. Co jest powodem narzekań Miriam i Aarona?

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Mojżesz jest milczący wobec oskarżeń rodzeństwa. Łagodność tego człowieka musi wypływać z harmonii wewnętrznej, którą nabył wraz z obcowaniem z Bogiem. Łagodność jest mocno związana z pokojem wewnętrznym. Czy wzrasta w tobie harmonia i łagodność wewnętrzna jako owoc przebywania z Jezusem?

.....

.....

.....

2. Mojżeszowi nie zależy na ukaraniu rodzeństwa. Jest pierwszym, który się wstawia za Miriam. Czy dominuje w twoim życiu postawa przebaczenia, miłosierdzia i współczucia?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś był człowiekiem łagodnego serca, które rodzi szczęście? Błogosławieni oznaczają szczęśliwi.

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Wj 3, 1-6.

Mojżesz spotykający Boga w krzewie ognistym ma 80 lat. Jest ciągle ciekawy świata i życia. Czy istnieje w waszej postawie owa ciekawość i zachwyty, który jest źródłem młodości Mojżesza?

Szósty dzień**BŁOGOSŁAWIENI, KTÓRZY ŁAKNĄ I PRAGNĄ
SPRAWIEDLIWOŚCI – PAWEŁ APOSTOŁ**

Skoro zatem Jezus odczuwał głód, to łaknienie jest czymś błogosławionym, ilekroć działa w nas na Jego podobieństwo. Jeśli więc dowiemy się, czego pragnął Pan, poznamy z pewnością siłę obiecanego nam błogosławieństwa. Czym jest ów pokarm, którego Jezus nie wstydził się pragnąć? Mówi uczniom, po rozmowie z Samarytanką: „Moim pokarmem jest pełnić wolę mego Ojca”. A zostało objawione, że wolą Ojca jest, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i Jego pokarmem jest nasze życie, to już wiemy, jaki zrobić użytek z tej skłonności duszy. Požadajmy własnego zbawienia, pragniemy Bożej woli, którą jest, abyśmy byli zbawieni. Jak możemy ten głód zaspokoić, nauczyliśmy się dzięki błogosławieństwu, kto bowiem zapragnął Bożej sprawiedliwości, znalazł to, co naprawdę warte jest pożądania.

Św. Grzegorz z Nyssy, *Homilie do błogosławieństw*, w: *Źródła myśli teologicznej*, s. 60

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do doświadczenia sprawiedliwości Bożej rozumianej jako trwanie w przymierzu z Bogiem i życie zgodne z Jego wolą.

Bo królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i pije, ale to sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu Świętym. Rz 14, 17

B. Studium Biblii

Przeczytaj Flp 3, 4-12.

I. WIDZIEĆ

1. Św. Paweł uosabiał dwie sprawiedliwości wobec których był pasjonatem. Z pasją przestrzegał Prawa jeszcze jako Szaweł. Jak rozumiał apostoł sprawiedliwość jako faryzeusz?

.....

.....

.....

2. Szaweł po nawróceniu przybiera nowe imię Paweł i żyje także nową sprawiedliwością. Jak rozumie ową sprawiedliwość autor Listu do Filipian?

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. W jakich sytuacjach dominuje w twoim życiu sprawiedliwość Prawa? Przypomnij sobie te sytuacje.

.....

.....

.....

2. Paweł jest w pełnym znaczeniu także pasjonatem nowej sprawiedliwości. Czy pogłębia się w twoim życiu sprawiedliwość z Ducha? *Bóg jest duchem; potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie (J 4, 24).*

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś upodabniał się mocą Ducha Świętego do Syna Bożego?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Rz 4, 13-17.

Czy usprawiedliwienie z wiary przejawia się w waszej postawie przez przebaczenie i miłosierdzie zarówno dla siebie samego jak i wobec innych?

